

wordt, en de belangstelling verslapt. Dat bij een subsidiëring van 98½ % nog grote bedragen uit eigen middelen nodig zijn, werd al aangetoond. De taken waarvoor de Vrije Universiteit zich gesteld ziet, vooral ook op internationaal gebied, maken dat zelfs bij 100 % subsidie er altijd zeer belangrijke uitgaven zullen zijn, die niet binnen het bestek van een normale universiteit vallen en derhalve niet subsidiabel zijn.

Aan deze taken komen wij thans eenvoudig niet toe door gebrek aan middelen. Met instemming citeert spreker een nota van prof. Lever, waarin deze stelt dat de groei van onze universiteit ook gevaren met zich meebrengt, nl. het op de achtergrond raken van beginselstudie, het verslappen van de band met geloofsgenoten en onvoldoende contact met de wereldproblemen.

Stand van zaken

De heer P. Faber, hoofd van het bureau van de Organisatie der Vereniging, wijst er — sprekend over de stand van zaken en de praktijk van het propagandawerk — op dat de thans nog in gebruik zijnde regelingen voor de organisatie, voorschrijven dat per 1 september van elk jaar aan de leden van de provinciale besturen een op-

gave van de stand der contributies en busjes in hun ressort wordt verstrekt. Dat is ook dit jaar gebeurd. Aan de hand van deze gegevens wordt de volgende toelichting gegeven:

Busjes

Ook nu weer, zoals bij de dames gebruikelijk, een stijging zowel wat het aantal spaarsters als de opbrengst betreft. Sinds de stand van het vorige jaar kwamen er 560 spaarsters bij (totaal thans 114664) en gaf de opbrengst een vooruitgang met rond f 30.000,— te zien. Het is vrijwel zeker dat dit jaar voor het eerst in de ruim 30-jarige geschiedenis van de dames-actie een jaaropbrengst van meer dan 4 ton bereikt zal worden. Dat betekent, aldus de heer Faber, in ruim 10 jaar

Aansluitende op wat prof. De Gaay Fortman eerder opmerkte, zegt de heer Van Namen:

De V.U. als christelijke universiteit, heeft een missionaire taak te vervullen. Wij zullen meer beurzen beschikbaar moeten stellen en voorzieningen moeten treffen om studenten uit andere delen van de wereld naar ons toe te trekken. Omgekeerd zullen wij er voor moeten zorgen dat zoveel mogelijk van onze afgestudeerden de wereld ingaan om hulp te bieden aan en in de onderontwikkelde landen. Daar is echter veel geld voor nodig, waar het tot dusver altijd aan ontbroken heeft. Niet alleen de verre naaste vraagt onze aandacht, ook in onze onmiddellijke omgeving is nog zoveel te doen. Spreker wijst op de zo bewerkelijke taak van de studentenpredikanten en op de studentenvoorzieningen in het algemeen.

tijd een verdubbeling van de opbrengst, terwijl het aantal spaarsters in dezelfde periode met 28 % steeg. De heer Faber heeft uitgerekend dat de dames van 1932 af nu bijna 5½ miljoen gulden bijeen brachten!

Contributie

De contributies gaven na de sterke stijging van het vorige jaar, nu in aantal en bedrag een teruggang te zien. De stand was na de grote actie in 1963/64 f 727.000,—, nú f 723.000,—.

Ook hier wordt een vergelijking getrokken met 10 jaar terug, die gelukkig een geheel ander beeld te zien geeft dan de recente teruggang. Toen een opbrengst van f 311.000,— tegen rond f 700.000,— nu. Dat is dus meer dan een verdubbeling, terwijl het aantal ingeschrevenen hier met 48 % steeg.

Vooraf uit de cijfers van de laatste 10 jaar blijkt dat bij de „herenactie” de vooruitgang zich meer schoksgewijs heeft voltrokken, voornamelijk door de speciale acties, die overigens ook nadelen hebben. De heer Faber noemt er enkele:

1. Teveel worden al te spontaan gedane toezeggingen later niet gerealiseerd.
2. De bestaande organisatie is na een dergelijke actie moeilijk weer op gang te brengen. Spreker is van mening dat, hoe goed het resultaat ook mag zijn geweest,